

זוהר כהן
התאבכות

Zohar Cohen
Interference

זהר כהן – התאבכות

11.05.17 – 10.06.17

אוצרות: חנה קומן

עיצוב: ניר טובר

הפקה ויחסי ציבור: ים קומן-בקר

תרגום לאנגלית: אדם קומן

צילום: אבי אמסלם

דפוס: דפוס ע.ר.

תודות: תודה לבת זוגתי אלינה רוס כהן,

להוריי, ולמאיה כהן לוי

שער: 'נחל רחף', שמן על בד, 197 × 121, 2015

כל המידות בס"מ, רוחב × גובה

© כל הזכויות שמורות, מאי 2017.

זהר כהן, www.zoharcohen.com

zoharpaint@gmail.com

גלריה צדיק - שמעון הצדיק 16, יפו. zadik.org.il

בתערוכת ציורים גדולי ממדים, מעניק זהר כהן בשפתו הייחודית פירוש מרהיב להתבוננות בנוף.

המניע של כהן בציוריו, הוא לאחוז באמת ולהרפות. להניח לציור לגלות את שלמות הנפש ולאזן דווקא את הנראה לעין. אחרי שהייה של פרקי זמן ממושכים בנוף, מביא אתו כהן לסטודיו עשרות רישומי-עדות המהווים קווי מתאר לציוריו. נחל רחף, יער אודם, חוף אכזיב או ג'סאר א-זרקא, הם מקומות ממשיים בהם מבלה כהן עם ניירות, בד, עפרונות וצבעי מים, בתחושה של חוסר יכולת להתמודד עם המציאות.

תוך כניעה וענווה, הוא בוחר לצייר את הנוף בלי לצייר אותו, אלא לעבד אותו לחוויית ציור. בבואו לעשות כך, הוא מבטל את דיוק הדימוי, אור וצל ופרופורציות, פרספקטיבה, עומק שדה ומתאר, ומעניק לתנועה, למקצב, לצליל, לאוויר ולצבע להוות תחליף לחמקמקות הטבע.

כהן מדמה את יחסי הגומלין בינו, לבין הטבע ולבין האמנות, למשחק: התחככות, שכשוך והתפלשות בחומר לצד הנאה, תשוקה והזדככות. גשמיות צבע השמן, יריעות בד מתוחות וחלקות ומכחולים דקיקים, מאפשרים לו לנהל את הדיאלוג המיוחל. הצבע שהוא ישות, הופך במשיחות מכחול קצביות לאלפי קוים דחוסים של מידע אודות המרחק הגדל והולך בין המציאות לבין מעשה האמנות. על הבד לא נשארת נקודה שלא מכוסה בצבע. ככל שרבדי הצבע עבים יותר נעלמת הממשיות, והאינטימיות בין כהן לטבע מתממשת.

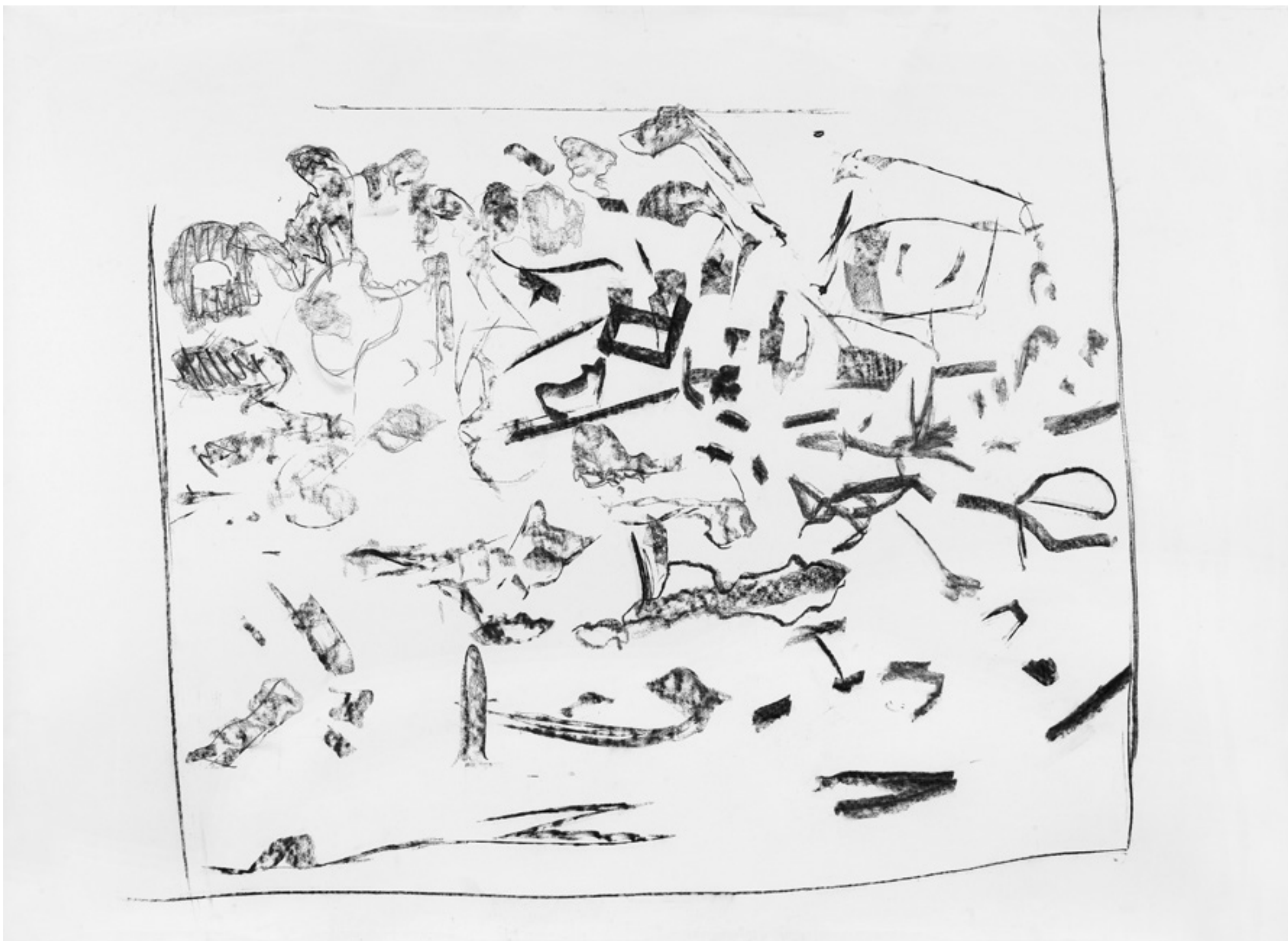
וכך, כניעתו של כהן בפני המציאות, הופכת בעבודותיו למופע וירטואוזי, מרהיב ויוצא דופן.

חנה קומן

2016, 121 x 197

יער אודם, שמן על בד
'Odem Forest', Oil on Canvas

יער אודם, פחם על נייר
'Odem Forest', Charcoal on Paper

י'ראש', שחון על בד
'Head', Oil on Canvas

2014 ,74 × 104

2015, 124 x 197

נחל רחף, שimon על בד
'Nahal Rahaf', Oil on Canvas

פרט מתוך 'נחל רחף'
Detail from 'Nahal Rahaf'

2016, 20 × 24

נחל רחף, צבעי מים על נייר
'Nahal Rahaf', Watercolor on paper

2017, 124 x 197

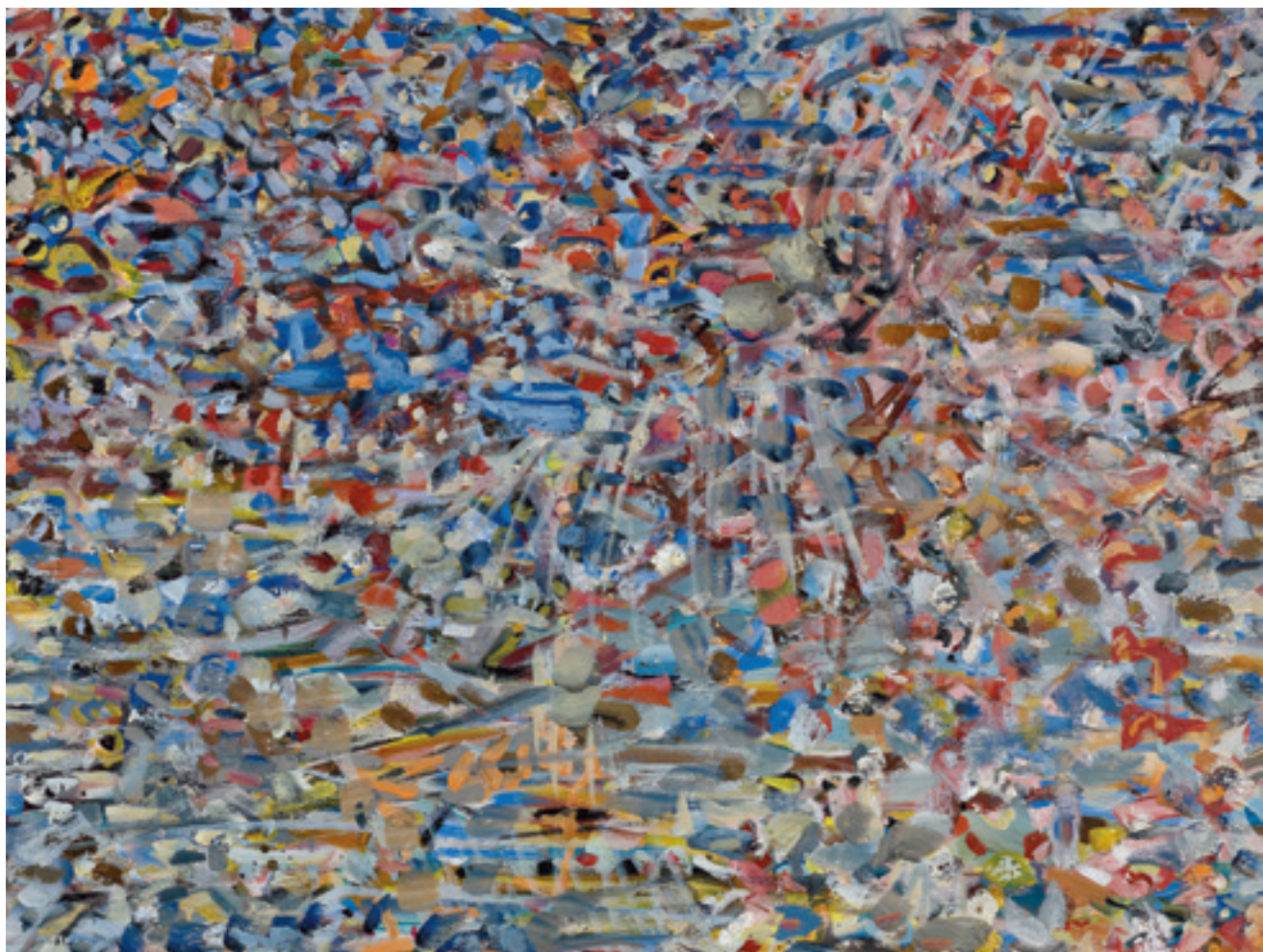
נחל רחף, שמן על בד
'Nahal Rahaf', Oil on Canvas

'אכזיב', שמן על בד
'Akhziv', Oil on canvas

2014, 120 × 180

פרט מתוך 'אכזיב'
Detail from 'Akhziv'

2016, 124 x 197

ג'ורא, שחן על בד
'Jisr az-Zarqa', Oil on Canvas

‘אכזיב’, צבעי מים על נייר
Akhziv', Watercolor on paper

2015, 23 × 30.5

2015, 20 * 24.5

יער אודם, צבעי מים על נייר
'Odem Forest', Watercolor on paper

יער אודם, שמן על בד
'Odem Forest', Oil on Canvas

2016, 124 × 197

יער אודם, צבעי מים על נייר
'Odem Forest', Watercolor on paper

2015, 20 x 23.5

Zohar Cohen – Interference

10.06.17 — 11.05.17

Curator: Hana Coman

Design: Nir Tober

P.R: Yum Coman-Becker

English translation: Adam Coman

Photography: Avi Amsalem

Printed at: A.R. Print

Thanks: To my partner Elina Rom Cohen,
to my parents, and to Maya Cohan Levy

Cover: 'Nahal Rahaf', Oil on Canvas, 121 × 197, 2015

All measurements in CM, width × height

© All rights reserved. May 2017

Zohar Cohen, www.zoharcohen.com

zoharpaint@gmail.com

Zadik Gallery - 16 Shimon HaZadik, Jaffa zadik.org.il

In an exhibition of large-scale paintings, Zohar Cohen gives in his unique language, a spectacular interpretation to viewing scenery.

Cohen's drive in his paintings is to grasp truth and let go. Letting the painting expose the whole of the soul rather than the visible. After spending long spans of time in the landscape, Cohen brings with him into the studio dozens of testimony-drawings that form the outline to his paintings. Rahaf river, Odem forest, Achziv beach, or Jisr az-Zarqa, are real locations where Cohen dwells with paper, the cloth, pencils and water colors, in a sensation of inability to confront reality.

Out of humbleness and humility, he chooses to paint scenery without painting it, but rather adapt it to the painting experience. By doing so, he eliminates the accuracy of the image, light and shadow and proportions, perspective, depth-of-field and outline appointing the movement, the rhythm the tone, the air and the paint to become substitutes to nature's fleetness.

Cohen likens the interaction between him and nature and art, as games: rubbing, splashing and wallowing in the substance beside feelings of joy, passion and catharsis. The physicality of the oil paint, smooth stretched sheets of canvas and fine brushes, make the awaited dialogue possible. Paint which is an entity, becomes-through rhythmical brushstrokes- thousands of dense lines of information pertaining to the growing distance between reality and artmaking. On the canvas, not a single spot is left unpainted. The thicker the paint layers, the more the physicality between Cohen and nature vanishes, and the intimacy between Cohen and nature materialize.

Thus, Cohen's surrender to reality metamorphoses in his work into a virtuoso show, exceptional and extravagant.

Hana Coman